

[Marianne Bentsen-Pedersen]

sker at komme på seminariet til sommer, kan komme det.

Holger K. Nielsen (SF).

Nu er vi i denne sal ved at nå til vejs ende i det, vi måske kunne kalde en lang dags rejse mod nat, hvis vi kan tillade os at bruge en dramatisk sammenligning. Jeg synes bestemt ikke, at det har været nogen behagelig rejse.

Jeg kan godt forestille mig alle de studerende på seminarierne, alle de seminarielærere, der de sidste par uger om morgenen med bævende hænder har åbnet avisen for at læse, om de i dag er nedlagt, eller om de i dag – heldigvis for dem – stadig væk består. Der har unægtelig været en vis forvirring om denne sag, der på det seneste er blevet så voldsom, at man af og til kan fristes til at sammenligne det med det skandaløse.

I hvert fald bekræfter forvirringen os i, at det ikke i så høj grad er rent saglige hensyn, som det er den politiske prestige, der er baggrunden for den voldsomme nedskæring. Der er gået prestige i denne sag. Alle på bjerget siger, at nu skal vi nedlægge seminarier, det har man hørt i adskillige år, og så er vi kommet så langt, at man med vold og magt skal nedlægge seminarier alene af politiske prestigeårsager, så at de saglige hensyn måske ikke får en så fremtrædende plads. Det synes jeg at de studehandler, den forvirring, vi har oplevet de sidste par uger, til fulde bekræfter.

Dette forlig, som sikkert bliver vedtaget ved tredjebehandlingen, betyder sort på hvidt, at en række unge mennesker ikke vil kunne komme ind i en uddannelse allerede fra næste sommer. Der vil blive afvist ansøgere til en uddannelse i en tid, hvor alle, inklusive vores undervisningsminister, skriger på uddannelsespladser. Det skal stå tindrende klart, at dette betyder, at vi må afvise ansøgere til uddannelsessystemet. Det betyder endvidere fra næste år, at 2 vigtige lokale kulturinstitutioner i Gedved og Silkeborg vil blive nedlagt. Det betyder fra 1984, at yderligere et seminarium vil blive nedlagt. Det betyder fra 1983, at ét vil blive fusioneret med et andet. Gennem dette indgreb får vi altså forringet kulturlivet specielt i et par lokal-samfund.

Man argumenterer med prognoserne for lærerarbejdsmarkedet. Det har, så vidt jeg

overhovedet har kunnet fatte sammenhængen i argumentationen, været det vigtigste argument. Men fortsat vil vi hævde, at prognoserne er usikre. Behandlingen i udvalget har ikke fået os til at ændre vor mening, at de prognoser, som undervisningsministeriet har fremlagt, og som denne beslutning er baseret på, er så usikre, at det ikke retfærdiggør et så voldsomt hug, som der her er tale om. Derudover mener vi, at det under alle omstændigheder er bedre at få en uddannelse end at gå arbejdsløs.

Hvad der under alle omstændigheder har manglet i denne debat, er en diskussion om den fremtidige folkeskole. Vi ved jo alle, at der er voldsomme problemer i folkeskolen, og det bekymrer mig en smule, at debatten om nedskæringen af seminariekapaciteten på ingen måde og på intet tidspunkt har været sat i sammenhæng med de store problemer, som folkeskolen står i i disse år.

Der er også blevet argumenteret med, at tilgangen til lærerseminarierne har været faldende. Det er ikke altid, der har været den store klarhed over, hvor meget man regner med at tilgangen vil falde. Ministeren har sagt i folketinget, at der næste år vil komme 1.000 ansøgere. Et par dage senere satte han tallet op til 1.500. Vi har hørt et tal på 1.700, som man regner med kommer næste år, og det indicerer også for mig, at disse prognoser for tilgangen næste år er usikre. Der er jo ingen, der ved, hvor mange der vil søge ind på lærerseminarierne næste år. Derfor er det alt for tidligt at gennemføre en så voldsom nedskæring af kapaciteten med den argumentation, at der vil være faldende tilgang til lærerseminarierne næste år.

Man argumenterer også med, at vi skal spare. Imidlertid har vi i udvalget ikke kunnet få noget klart svar på, hvor stor nettobesparelsen er ved dette, og vi har overhovedet ikke kunnet få et svar på, hvor meget besparelsen er efter det senest indgåede forlig. Det er i allerhøjeste grad uklart, hvad den reelle besparelse er ved dette.

Man har forsøgt at lægge et plaster på såret ved at ville lægge visse alternative uddannelser på de seminarier, der nu bliver nedlagt. Men også her er det karakteristisk, at beslutningen er kommet i allersidste øjeblik. Man har siddet og forhandlet med den ene side og den anden side; hvis nu vi nu nedlægger noget dér, så kan vi måske lægge no-